

PUNANEN, ITALIA

Kirj. G. CANNATA.

n olemassa äärettömän monta laitosta, joiden kaikkien tehtävänä on esittää todellisten tietojen levenemistä Italian rajojen ulkopuolelle. samoin kuin kaikista muistakin Euroopassa alinomaan tapahtuvista mullistuksista. Tämä suhteellisesti läheinen naapurimme on saanut olla jo viikkomääriä läpinäkymättömän savuverkon ja valheiden, sekä sensuurin hävittämien tiedonantojen taustalla. Amerikan sanomalehdistö on jo Venäjään nähden sulkenut kaikki todellisten tietojen saanti lähteet, hukkuttaen ne valheisiin ja vääristelyihin täydellisesti; Italiaan nähden nämä toimenpiteet ovat ikäänkuin vasta alkamassa. Italian tilanne lienee todellakin verhottuna äärettömällä salaperäisyyksillä sellaiselle työläiselle, joka hankkii kaikki tietonsa yksinkertaisesti vain kapitalistisista sanomalehdistä. Tavantakaa hän ehkä saa lukea Italiasta palaavan liikemiehen haastattelusta; tällainen liikemies tavallisesti on poikkeuksetta toivorikas; heidän sanojensa mukaan "Italian kansa on asettumassa jälleen kovaan työhön", että "heidän säästäväisyytensä ja teollisuutensa, sekä vakava harkintakykynsä tulee viemään heidät läpi nykyisten vaikeuksien". Mutta kaikeksi ikävyydeksi, joskus aina sattuu taasen joku jännittävä tapaus, joka kokonaan pilaa tämän hienon tunnelman — kuten esimerkiksi laajalle levinneet nälkä kahakat, yleislakot, sisäiset rettelöt ja kapinoimiset. Tällaisessa tapauksessa sekaantuu taasen Italian lähetystö asiaan, selittäen joillakin stereotypeeratuilla 'virallisilla lausunnoillaan', "että koko asia on ollut tavattomasti liioiteltua, vihollisen propaganda toimistojen taholta, ollen aina ahkerassa työssään johtamassa Italiaa harhaan, ehkäistäkseen sen taloudellisten kysymysten pääsemästä tasautumaan ja vakiintumaan."

Viim aikaiset Italian Metallij- ja Konetyöläisten menestykset "sulkiessaan" kapitalistit ulos tuotannosta, innostaa minua antamaan Amerikan työläisille yleis kuvauksen Italian ti-

lanteesta, kumminkin lyhyessä muodossa, ja niinollen yksityiskohdat jääden hieman vaillinaiseksi. Minun selostukseni perustuvat laajahkole Italialaisen kansan psykologian, luonteen tulisouden, traditsioonien ja työväenliikkeen tuntemukselle; sen maan välisen suoranaisen kirjeenvaihdon sekä sikäläisten siirtolaisten ja merimiehien kanssa läheisessä yhteydessä olemisen kautta saavutettujen kokemusten perusteella.

Italian taloudelliset tekijät.

Mitkään tähänastiset tekijät eivät ole vaikuttaneet niin suuresti nykyisiin tapahtuneisiin mullistuksiin ja tämänpäiväisen työväenliikkeen omaksumaan käsityskantoihin, kuin sen maan yleisesti vallitseva taloudellinen tilanne. Italia on Belkian jälkeen seuraava tiheimmin asuttu maa koko maapallolla; nykyisin sen 125,000 neliömaitia käsittävällä maaperällä asuu neljäkymmentä miljoonainen kansa. Asumuksen tiheys on joksikin kaksi kertaa Ranskan veroinen. Tiheään asutulla maalla voipi olla vakiintuneempi taloudellinen asema, jos (kuten Englannilla ja Belkiällä) sillä löytyy riittävästi joko omalla maaperälläan tahikka siirtomaissaan, helpostikuljetettavan matkan päässä teollisuudelle välttämättömiä tarpeita ja raaka-aineita — hiiltä, öljyä, rautaa, pumpulia, y.m. Merkkillistä kylläkin, Italia suunnattomine väkijoukkoineen on kumminkin maanviljelys maa — sillä on äärettömän vähän rautaa, ja tuskin lainkaan hiiltä ja petroleumia. Riittämättömän maa-alueensa takia, vaikka se onkin merkillisen tehokkaasti viljeltyä, ei se voi tuottaa tarvitsemaansa määrää vehnästä, maissistaan, lihastaan, y.m. tärkeimmistä ruokatarpeistaan. Sen ulosvienti käsittää vain enimmäkseen ylellisyystarpeita, ja vähemmän tarpeellisia tuotteita, kuten silkkiä, taideteoksia, lasitavaraa, oliivi öljyä, marmoria, tulikiveä, sitruuna hedelmiä, kuivattuja hedelmiä, puuvillatuotteita y.m. y.m., eikä

ole koskaan vastannut kuin pienen osan tuonnista. Tästä johtuva epäedullinen kauppa-balanssi (eroitus) jäi korvattavaksi ennen sotaa kahdella erikoislaatuksella kansallisella tulolähteellä, jotka tekivät hieman siedettävämmäksi jo silloisenkin heikossa asemassa olevan rahallisen tilanteen.

1. Oli turisti teollisuusala.

2. Ollen työvoiman ulosvienti (siirtolaisuus), josta oli tuloja ulkomailta lähetetyn rahan muodossa. Italian siirtolaisuus ennen sotaa oli saavuttanut suhteellisesti yhtäsuuren lukumäärän, kuin oli sen maan korkea syntyneiden lukumäärä, ollen se muodostunut jo kansalliseksi ilmiöksi. Kokonaista seitsemän miljoonaa Italiassa syntyneitä ihmistä on tänäpäivänä hajaantuneena ympäri maailmaa, hake-massa elämismahdollisuutta.

Maailman sodan vaikutukset Italian taloudelliseen sekä rahalliseen asemaan voi helposti käsittää. Erikoislaatuisten sisääntulojen lähteet olivat suuresti pienentyneet; ulosvienti lakkasi melkein kokonaan, samalla aikaa kun valmiiden tuotteiden ja raaka aineiden sisään-tuonti, hävityskiihkoa varten olivat saavutta-neet ennenkuulumattomat rajansa.

Koko taloudellisen elämän ratasta pyörittävä remmi oli syösty pois paikaltaan; suunnatoin määrä ampumatarve- ja metallurgisia tehtaita kohosi pystyyn pohjois Italiassa, riippuen ne kokonaan Englannista ja Amerikasta raaka-aineittensa saannin puolesta. Ulkomaalais-ten lainojen otot seurasivat nopein askelein toinen toistansa, ja senlisäksi otettiin viisi kansal-lista lainaa, joiden yhteinen summa teki yli viisikymmentä miljoonaa Liiraa. Italia oli so-dan loputtua velassa 75 prosenttia koko kan-sallisrikkaudestaan; senlisäksi laskenut pape-ri- ja rahan arvo (ollen 23 liiraa dollarista; ennen sotaa 5.17 liiraa dollarista) ja tähän vielä li-säksi suunnattomat alat hävitettyjä maa alu-eita käsissään.

Rahaministeri Schanzerin viime joulukuussa antama rahaston selostus näyttää kahden mil-jaardin 800 miljoonaa vajuusta hallituksen ra-hastossa. Medan kuusi kuukautta myöhemmin antaman selostuksen mukaan oli vajuus kaksi-toista miljoonaa. Kumpainkaan näistä se-lostuksista ei vielä sisällä ulkomaisten lainojen koron maksuja; liittolaiset ovat olleet pakoi-tettuja maksamaan ne itse. Medan tulo- ja

menoarvio vuosille 1920-21 esiintyy yhteenve-toina seuraavasti (miljoonissa liiroissa):

Tavallisia tuloja	10,000
Satunnaisista tuloista (sota-osakkei- den myynnistä, y.m.)	1,500
	<hr/>
	11,500
Tavallisiin menoihin	12,050
Erikoiisiin menoihin:	
1. Viljan ostoon	6,300
2. Sotalaitokseen, Laivastoon, Siir- tomaihin	2,850
3. Vapautetuille ja jälleenvallote- juille alueille	2,000
4. Meriliikenteelle	500
	<hr/>
Kokonais menot	23,700
Menot tuloja suuremmat	11,500

Tappio vajauksena

12,200

Kansan taloudellinen ahdinkotila, joka on aina ollut laajojen teollisuus- ja maanviljelys-työläisten, sekä pienten talonpoikienkin kur-juuden lähteenä, on nyt saavuttanut asteen, jossa työläisen elämä tulee olemaan ainaisen painajaisen ahdistamaa kärsimystä ja kurjuut-ta.

Italia on joutunut ottamaan leipäkortti jär-jestelmän käytäntöön; samoin se ilmiö, että työläiset ovat joutuneet käyttämään puita polttoaineena vetureissa ja teollisuus laitoksissa, vetää vertoja kuristetulle ja saarretulle So-viettiin Venäjälle. Kapitalistinen Italia on pai-nettu samalle äärimmäiselle asteelle hiilen hinnan 18 kertaistuttamisella sodan edellisistä hinnoista. Hallituksen jauho monopoli tuot-taa vuosittain kuuden miljoonan liiran tappion siksi, että hallitus on pakotettu pitämään lei-vän hintaa edes suunnilleenkaan työläisten u-lottuvilla. Sellainen on Italian käyhälistön kohtalo!

Vallankumoukselliset käsitykset ja työväen-luokan luokkaliikkeet.

Italian nykyaikainen työläinen ei kauhistu kuullessaan mainittavan sanaa "vallankumo-us"; sodat kansallisina yhdistäjinä ovat jo puoli vuosisataa vauhat. Maan taloudellinen kurjuus johtuu osaksi sen luonnollisista puut-

teellisuuksista, ja osaksi laiskan ja yrittelyhuttoman porvariston toimeettomuudesta ja mädännäisistä ja varastelevista hallituksen virkailijoista. Mikä on useita kertoja pakoittanut työläiset tarttumaan sokeasti verisiin kapinoinmis hankkeisiin, välttämättömän taloudellisen ahdinkotilan painostuksen alaisina. Vuodet 1893 Sisiliassa ja 1898 Pohjois- ja Keski Italiassa ovat painettu Italian työläisten mieliin verisin kirjaimin. Ne olivat järjestymättömiä, epätoivon synnyttämiä työväen taisteluita, jotka sotilasvoimilla tukahutettiin mitä julmimmalla tavalla. Näitä aikoja seurasi sitten taloudellisen järjestäytymisen, pitkä- ajanjakso ja sosialistinen valtiollinen toiminta. Silloin huomattavampi taloudellisen järjestäytymisen käännekohta alkaa 1904 vuoden huomattavalla yleislakolla, ja syndikalistisen suorantoiminnan herännäisyyden kokeille paneminen, jota oli juuri alettu opettamaan työläisille tämän yleislakon edellisinä vuosina. Tällä aikakaudella käytiin sarja merkillisen voimakkaita, teollisuus- ja yleislakkoja. Porvaristo syytti työläisiä lakko hulluudesta. Kahdeksan sosialistin hirttäminen Japanissa, v. 1908 aiheutti 150,00 työläisen lakkoutumisen Milanon kaupungissa. Samassa kaupungissa oli viisi yleislakkoa 1912 — 1914 välillä. Kolmen työläisen tappaminen aiheutti koko maan tuotannollisen elämän halvautumisen. Useat näistä 24 tuntia kestäväksi aijojtuista "protesti" lakoista kesti useitakin päiviä puhtaasti siitä syystä, että työläisillä oli halu edetä yhä kauemmaksi ja kauemmaksi tässä "vallankumouksellisessa urheilussaan". Kerrankin koko Milanon kaupunki — tulevan vallankumouksen Pietari — oli työläisten käsissä kolme päivää yhtämittaa. Yhden askeleen etemmäksi astuminen olisi voinut merkitä vallankumousta; työläiset myöskin peräytyivät omasta tahdostaan; silloin ei aika ollut vielä tullut. Juuri hieman ennen maailman sodan alkua, ja seurauksena Tripolin sodan tuottamista taloudellisista vaurioista, tapahtui Italiassa hyvin menestynyt ja puolittain kapinallinen toimintayritys, joka tunnetaan 1914 punaisen viikon nimellä. Tällaisella mielentilalla, ja vielä näin tuoreilla muistoilla saivat sitten työläiset astua militaristisen sorron ja terrorin ajanjaksoon, joka on ominaista kaikille sodille. Pakollinen asevelvollisuus rikkoi työläisten rivit; Italian Syndikalistinen Unio, jolla ennen sotaa oli 125,000

jäsentä käsittävä järjestö, kykeni ainoastaan säilyttämään sodan lävitse 30,000 jäsentä itessään; sen johtajat oli sullottu leiritus kämpille, ja toiminta oli häiriytyneenä kaikin puolin.

Mutta Italian työväestö nousi sodan ja militarismin sorron alta merkillisen jyrkkänä. Kaikkien radikaalisten työväenjärjestöjen rivit täyttyivät nopeasti uudestaan; Venäjän vallankumouksella näyttää olleen eittämätöin vaikutus työläisten käsityksien muuttamiseen. Poliittisille vangeille hankittiin pikainen vapaus. Sata viisikymmentä kuusi sosialistia valittiin eduskuntaan. Italian Syndikalistinen liike sai jäsenmääränsä kohoamaan 350,000, leviten vieläpä takaperoisen Sisiliankin kaupunkeihin. Merillä työskentelevien työläisten järjestö kooten jokseenkin 100 prosenttia työläisiä unioonsa. Rautatieläisten Confederation of Labor, (Työväenliitto) ja monet muut pienemmät järjestöt yhteensä muodostavat 2,500,000 rohkeaa miestä käsittävän työn armeijan Italiassa.

Italian Syndikalistinen unio on vallankumouksellinen teollisuusunio. Riippumattomat rautatieläisten ja merimiesten uniot ovat mieluummin Syndikaaliset kuin sosialistiset toimintansa puolesta.

General Confederation of Labor ja Sosialistipuolue, numerollisesti voimakkain järjestö Italiassa, työskentelevät käsikädessä Moskovan Kolmannen Internationaalen kanssa. Näinollen koko Italian työväestö on mahdollisesti laskettava kuuluvaksi äärimmäiseen vasemmistoon; "maltillisen" sosialistisuuden käsitykset rajoittuvat pää-asiallisesti sosialistisen parlamenttimies ryhmän yhden osan, ja General Confederation of Laborin yhden virkailija osan keskuuteen. Olisi pintapuolista lausua, ettei heidän vaikutuksensa olisi proletariaanin pohjajoukkojen keskuudessa kovin suuri.

Harjoittavat täydellistä työmaakontrollia.

Työläisten suunnattomasti lisääntynyt järjestetty voima, ja melkein yleisesti vallitseva vallankumouksellinen yksimielisyys ja pyrkimys joukkojen keskuudessa, on tehnyt uusien menettelytapojen käytäntöön ottamisen mahdolliseksi huokkataistelussa, jotka ovat sangen edullisia ja opettavia. Tälle menettelytavalle on ilmeistä rajattoman vallan synnyttämä in-

nostus ja varmuus; siinä on harkitun ja järjestelmällisen toiminnan tehokkuus takana, jolle menestyminen ei ole satunnaista. Eikä se ole muuta kuin työläisten täydellistä työmaakontrollin toteuttamista.

Ei ole liioittelemaalla sanottu, jos sanomme, että Italian työväenliike tänäpäivänä muodostaa valtion itse valtion sisälle. Se on valtio, omine ulkomaapolitiikkoineen, jota työläiset taloudellisella voimallaan toteuttavat, kapitalistien sekä valtion toivomuksia huomioon ottamatta. Huomatuin kohde tässä työläisten ulkomaapolitiikassa tälläkertaa on Soviitti Venäjän suojeleminen ulkonaista hyökkäystä vastaan. Transportti työläisten toiminta tässä suhteessa on ollut erinomaisen merkillepantavaa. Merimiehet ovat jatkuvasti pakoittaneet tyhjentämään ampumatarpeet Genoan, Neapolin ja Triesten satamista; Kokonainen laivanlasti ampumatarpeita takavarikoitiin miehityksen puolelta, ja kuljetettiin Fiumeen; 56 italialaista merimiestä lakkoutui Calabria nimisellä brittiläisellä laivalla New Yorkin satamassa, huomauttaen, että laivan tarkoituksena oli viedä ampumatarpeita hiljakkoin Danzigiin, Puolan reservisteille.

Rautatiemiehet tarkastavat järjestelmällisesti kaikki rahtijunat, lykäten sivuraiteille kaikki sotatarpeilla lastatut vaunut. Vaikkakin ilmeisesti Italian teollisuudet vielä kuuluvatkin kapitalisteille, niin työläiset käyttävät niitä ainakin osittaisesti jo omaksi edukseen.

Sisäisten olosuhteitten muuttamis kamppailuissa, työläiset ovat myöskin ryhtyneet käyttämään syntynyttä voimaansa, alistaakseen jokainen päivä kapitalistejaan ja totuttaakseen heidät vastaanottamaan häviöstä koituneen katkeruuden maljan. Useinkin ovat nämä kamppailut saaneet vain yksinkertaisesti moraalisen luonteensa, ollen yksinomaan kysymyksessä vähämerkitykselliset moraalit kysymykset. Useiden laivatelakkain työläiset ovat työmaatoiminnallaan pakoittaneet työnantajansa nostamaan punaisen lipun vesille lasketavan laivan lipputankoon! Leghornin arsenalilla laskettiin hallituksen uusi torpeetonhävittäjä alus vesille viimeisten kahden viikon ajalla, punaisilla lipuilla runsaasti kukitettuna. Kun kansallismielisten kiihtynyt roska-joukko oli hiljakkoin rikkonut Rooman sosialistisen päivälehdin "Avantin" toimitushuoneiston, kostivat rautatieläiset kieltäyty-

mällä kuljettamasta porvarilehtiä ulkopuolelle siitä kaupungista, missä mikin lehti ilmestyy.

Uusi menettely: kapitalistien pois sulkeminen.

Ennen kuin lähdemme selostamaan Italian metalliteollisuudessa hiljakkoin ilmenneitä tapauksia, mitkä ovat nyt saavuttaneet koko maailman huomion puoleensa, lienee paikallaan huomauttaa, että tätä työläisten kaappaus periaatetta on jo ennenkin useimmissakin tilaisuuksissa käytetty. Maanviljelysalueilla, viljelemättömien maiden anastus ja viljeleminen on ollut jo laillistutettuaakin Visocchin lain hyväksymisestä asti. Taasen sen, mitä Giolittin hallitus ei pystynyt estämään nykyisessä ti-

ITALIAN Teollisuuskommunin Pikajuna.

lanteessa, näki se viisaammaksi myöntää. Ensimmäisen teollisuuslaitoksen anastus ja työläisten alkaminen sitä runnaamaan, tapahtui tämän vuoden helmikuussa, Sesteri Ponenti nimisessä paikassa, Italiassa, sen agitatioonin johdosta, jota johti siellä Angelo Faggi, entinen "Il Proletarion", Chicagossa ilmestyvän I.W.W. lehden toimittaja. Työläiset pitivät hallussaan ja käyttivät tätä tehdasta menestyksellisesti, kunnes kuninkaalliset hurtat ajoivat heidät sieltä ulos, verisen tappelun jälkeen. Nämä hiljakkoin muodostetut, korkeapalkkaiset murhajoukot, jotka Nitti järjest-

Italian Porvariston Valko-Kaartiksi tulevaa vallankumousta varten.

Nykyiset rettelöt rautatuotannon alalla johtuivat työläisten antamasta julistuksesta, jossa he vaativat keskimäärin noin 35 prosentin palkan korotusta, ja eräänlaisten erimielisyyksien tyydyttävää ratkaisemista, joka koski työläisten kontrollivaltaa tehtaissa. Italian Syntikalisti Unioilla on yli 50,000 jäsentä tämän teollisuuden alalla, sekä huomattava vaikutusvalta Italian Metallityöntekijäin liiton 400,000 jäsenen keskuudessa, jotka kuuluvat osana Italian yleiseen työväenliittoon, sekä useiden muiden pienempien työväen ryhmien yli. Se on erittäin voimakas Milanossa, Sestri Ponentissa, Piombinossa, Ternissä ja Bolognassa. Turinissa sillä on huomattava voima takanaan, sillä se on käytännöllisesti suhtautunut "Shop-Steward" liikkeeseen, mikä on suuresti suositua metallityöläisten liiton jäsenistön keskuudessa, ja jossakin määrin epämieluisista Sosialistipuolueen ja Confederation of Labor liiton johtomiehille. Voimme sanoa, että erimielisyyksien pohjana ovat yhdeltä puolen Syndikalistien ja Kommunistis Anarkistien, ja toiselta puolen Maksimalisti Sosialistien käsitykset, edellisten painostaessa, että Sosialistipuolue sekalaisine johtaja aineksineen, joita yhdistää vain epäluonnolliset siteet tulevan vallan näkemisessä, ei saa pyrkiä ulottamaan hallitsemistoimintaansa työläisten ylitse vallankumous kaudella, perustamalla poliittisesti kontrollerattavia sovietteja, kuten on tapahtunut Venäjällä, erilaisten olosuhteitten vallitessa. Italian Shop-Steward (Consigli di fabbrica) liike on hyvin tietoinen suurten joukkojen pyrkimys, päästä asettamaan Italian vallankumouksen kohtalot suorastaan tuottajien käsiin.

Työnantajien kansallinen metalli- ja mekaniikkien teollisuuksien liiton kieltäytyminen myöntymästä työläisten vaatimuksiin aiheutti yleisen "Slow-down" (työn hidastuttamis) lakon, jonka piti alkaa elokuun 20 päivä, ja yli puoli miljoonaa metallityöläistä olisi osaanottanut tähän hommaan.

Tuotanto aleni jokseenkin 50 prosenttiin seuraavan kahden viikon aikana. Kostoksi tälle vaikuttavalle menettelylle, työnantajat julistivat yleisen työnsulun, johon puolestaan työläiset vastasivat anastamalla tuotantolaitokset pois kapitalisteilta ja sulkemalla heidät nlos tuotannosta! Työläiset anastivat yli 500

tehdasta, eriosissa maata, tekivät barrikaadit niiden ympärille, nostivat punaiset liput katoille, ja miehittivät paikalla konetykit ja kuularuiskut mahdollisen hyökkäyksen varalta. Tuotantoa ryhdyttiin jatkamaan, kuten ainakin normaali aikana, vieläpä joissakin tehtaissa virastojen ja teknillisten staapien myötätuntolla avustuksella ja osanotolla, ja toisissa taas ilman heitä.

Mielenkiintoisin seikka tässä tilanteessa on tähän saakka vallinnut Italian hallituksen tarkka puolucettomuuden ja rauhallisen kannan ottaminen. (Personallisesti uskon, että tuo äärimmäisimmän taitava Signor Giolitti, Droneron vanha kettu, jonka nosti sisäasiain ministeriksi kuoleva ja kykenemätöin porvaristo, yrittää vieläkin toteuttaa sitä vanhaa kehänsuaan, että hän pystyy "lähettämään Karl Marxin vintille, pois tieltä", hänelle ominaisella kierällä poliittisten sosialisfein kanssa harjoittamallaan kierällä tyynnyttämispolitiikallaan. Vallan halu, sen itsensä takia, näyttää olevan kyllin voimakas Giolittissa, että hän saattaisi vaikka yrittää todistaa Marxin olemattomaksi, eroamalla hukkuvasta kapitalistisesta valtiovallasta, ja perustamalla poliittisen valtionsa, taivuttamalla ja sovittamalla ohjelmansa yhdenmukaiseksi uuden yhteiskuntaelämän taloudellisten muotojen kanssa. Meidän tulee muistaa, että Signor Gioletti on jo laillistuttanut käyttämättömien maiden pakko-luovuttamisen. tunnustanut ja perustanut kauppayhteyden Soviitti-Venäjän kanssa, julistanut avoimesti hallituksen puolueettomuuden kaikissa teollisuus taisteluissa, uhannut pakkoluvuttaa kaikki sotavoitot, ja muillakin tavoilla lähtenyt suorastaan uimaan porvariston hyväksitunnnettujen käsityksien vastavirtaa. Sillä aikaa ovat kuninkaalliset suojeluskunnat yhtätoimelijaina kuin koskaan ennenkin, säilyttämässä koskemattomanä hänen hallituksensa luottoa ja valtaa. Signor Giolitti on epäilemättä oikea 20 vuosisadan Macchia-velli ja kykenevä valtiomies; mutta Italian työläisillä on myöskin kyllin tarkka ja laaja tietoisuus, käsittääkseen niin perinpohjaisesti sen, mitä he tarvitsevat ja kuinka he voivat sen myöskin valloittaa, että tämän viime päivän Mooseksen strategismi tulee osoittautumaan täydellisesti turhaksi.

Italian työläisten ollessa täydellisesti koko hyvin varustetun ja mainiosti järjestetyn me-

tallurgisen teollisuusalan kontrollissa, johon sisältyy kaikki sotatarve tuotanto tehtaakin, niin ainoastaan kaksi tietä voipi heillä olla aivoima — he joko laajentavat liikettään, hilloilleen pakoittaen kaikkien teollisuuksien a-nastukseen, joka merkitsisi vallankumousta ja köyhälistön diktaturia, elikkä he omasta va-paasta tahdostaan taaskin uudelleen kompro-miseeraavat kapitalismin kanssa, uudistaakseen taistelunsa suotuisemmalla hetkellä. Nykyinen tilanne tulisi tuottamaan häiriöitä tuotannossa. Voidakseen säännöllisesti toimia, metallurgis-ten laitosten tulee saada raaka-aineita, sekä voida myydä tuotteitaan. Tätä kirjoittaessa (syysk. 12 p.) ovat jo rautatietyöläiset alkaneet kuljettamaan raaka-aineita ilman valtuutuk-setta; Yli kaksisataa textile, kenkä, kummi, kemiallista tehdasta ja lignite hiilikaivosta ovat työläiset jo tähän mennessä kaapanneet haltuunsa. Voimme me varmuudella ennustaa, että eräänlaiset elementit sosialistipuolueessa sekä General Confederation of Labor liitossa, tulevat kannattamaan perääntymistä ja vaa-timusten kohtuullistuttamista, perustaen olet-tamuksensa maan taloudellisen kykenemättö-myyden pohjalle, vallankumouksen sattuessa, ja sitä seuraavan saarrostan vallitessa. Myös-kin voimme arvioida jo ennakoita, että Syndi-kalistit ja Anarko-Kommunistit tulevat ke-hoittamaan joukkoja pakkoluovuttamaan vii-vyttelemättä kapitalismin Italiassa, ja siirtä-mään vallan köyhälistön käsiin. Tämän seu-raukset saamme nähdä pikaisessa tulevaisuu-nessa.

Mikä tahaansa tuleekin olemaan lopputulos Italian nykyisistä taisteluista, tulee tämä esi-merkki olemaan taaskin tärkein saavutusten ja kokemusten virstan tolppana, maailman köy-hälistön valtaan menotiellä. Italian metallur-gisten tehdastyöläisten menettely on kohotta-nut tulisoihdun uusien menettelytapojen polul-le, proletariaatin voitokkaalla tiellä. Se on sama polku, jonka I.W.W. Liitto on tunnusta-nut, ja jonka puolesta se yli vuosikymmenen on agiteerannut, keskellä yleistä ja suunnatoin-ta vastustusta ja tiedottomuuden kaaosta. Itali-an työläisten toimeenpanema "kapitalismin sulk-u" on vähintään näyttännyt mahdolliseksi voimakkaan taloudellisen järjestön olemassa-olon, sen yksimielisine vallankumouksellisine pyrkimyksineen, mikä ei ota huomioon minkään kapitalistisen järjestelmän synnyttämien lai-

tosten virkavaltaa ja vastusta, ja joka puh-taasti omalla vastustamattomalla voimallaan ryhtyy tuottajien nimessä ottamaan haltuunsa koko teollisuus laitoksia. Jos ärsyttynyt ja kaikkivaltias kapitalismi ryhtyy silloin turva-utumaan väkivaltaan, lankeaa siinä tapaukses-sa uhrien veri heidän päällensä. Vertaamme tässä yksinkertaisen työläisen vakavaa harkin-takykyä ja selvää käsitystä vastuunalaisuudesta siten kuin sen lausui Eduardo Gili, Fiat auto-mobiili tehtaitten Turinin "komissaari", joka on tänäpäivänä 40,000 työläisen muodollisena käskijänä, taantumuksellisten kapitalistien ja valkokaartilaitten villoihin raivonpurkauksiin:

Chicago Tribun syysk. 12 p. numerossa ker-too Gilin vastanneen sanomalehtikirjeenvaih-tajan hänelle tekemään kysymykseen: "Jos hallitus lakkaisi näyttelemästä puolueettomuu-den osaa, taikka jos tehtaitten omistajat lähet-täisivät asetettuja miehiä valloittamaan teh-taat teiltä takaisin, niin mitä te tekisitte?"

"Sitä peliä voidaan pelata kahdelta puolen yhtä hyvin", sanoi komissaari, "mutta me em-me tule harjoittamaan väkivaltaa ellei meitä siihen pakoiteta. Meillä on kuularniskuja, kranaatteja, ja panssarivaunuja ja tämän li-säksi me olemme ystävällisissä väleissä sotilas-ten kanssa, jotka ovat meidän asevelvollisuu-teen kutsuttuja veljiämme.

"Mutta me emme halua enempi sotaa, kuten eivät hekään sitä halua. Minä uskon, että kaikki tulee edistymään rauhallisesti.

"Me olemme jo ehtineet huomata, että mie-het työskentelevät ilomielellä ilman "supitent-tejäkin". Vaihto kysymys, ostaminen ja myy-minen on jo saatu järjestetyksi, Italian työläi-set tulevat omistamaan nyt teollisuutensa. Tämä tulee kumminkin tapahtumaan pikaisesa tulevaisuudessa, vaik'emme tälläkertaa sii-nä onnistuisikaan"

Gilin sanat ovat profeetallista ennustamis-ta, köyhälistön vallankumouksen Italiassa tulee eittämättömällä varmuudella; se on v ä l t t ä m ä t ö i n t ä.

— New Yorkin B.R.T. yhtiön ja Interbo-rough kaarayhtiöiden työläiset ovat kuten pa-rihevoset, jotka eivät osaa vetästä samalla kertaa. Toiset kun menevät lakkoon, niin toi-set jäävät töihin. Toinen kun kiskasee, niin toinen antaa perää — Niinollen heidät voi-daan helposti piiskata yksi kerrallaan.